Kirpinin Kâğıt Roketi

Ebru Mina TOMURCUK

Kirpinin Kâğıt Roketi

Ebru Mina TOMURCUK

Sarmaşıkla kaplı bir çalının altındaki sıcak bir yuvada, Pip adında küçük bir kirpi en sevdiği oyuncağıyla yaşıyordu: kâğıttan yapılmış bir roket. Pip'in yüzünde ve karnında açık kahverengi tüyler, hareket ettikçe hışırdayan uçları açık renkli yumuşak kahverengi dikenleri vardı. Boynuna bağladığı küçük mavi bir atkısı vardı ve kâğıt roketini her yere yanında taşırdı. Her gün Pip onu ağaçların tepesinde uçurmayı hayal ederdi.

Pip'in roketi eski gazetelerden ve karton bir tüpten yapılmıştı. Üzerine kısa bir pastel boyayla yıldızlar çizmişti. "Bir gün sen yukarı, yukarı, yukarı fırlayacaksın!" dedi rokete. Pip onu küçük bir tepenin zirvesine götürdü ve yükseğe kaldırdı. Ama fırlattığında roket sallandı ve yere pat diye düştü. "Ooo," dedi Pip. "Pek de iyi bir uçuş olmadı."

Pip pes etmedi. Tekrar tekrar denedi, ama roket ya daireler çizerek dönüyor ya da burnu üstüne çimenlere dalıyordu. "Belki daha büyük kanatlara ihtiyacım var," dedi. Tam o sırada, büyük yuvarlak kulaklı ve parlak yeşil gözlü minik gri bir fare bir mantarın arkasından çıkıverdi. Yuvarlak gözlükler takıyordu ve kemerinde kurşun kalem, cetvel ve bant olan kırmızı bir alet kemeri vardı. "Merhaba!" dedi. "Ben Mabel. Roketini gördüm. Yardım edebilir miyim?"

Pip başını salladı, kehribar rengi gözleri parlıyordu. "Evet, lütfen!" Mabel rokete dikkatle baktı. "Kanatlar çok küçük," dedi. "Ve ucu çok hafif. Hadi onları daha sağlam yapalım." Cetvelini çıkarıp ölçtü. Pip kalın kâğıttan yeni kanatlar kesti. Mabel onları sağlam bantla yapıştırdı. Yuvarlanmış bir yapraktan daha büyük, daha ağır bir uç eklediler. "Bu daha iyi uçmalı," dedi Mabel.

Fırlatma günü Pip ve Mabel tepeye tırmandılar. Pip roketi yükseğe kaldırdı. "Hazır, dikkat, fırlat!" diye bağırdı. Varis gücüyle fırlattı. Roket yukarı, yukarı, yukarı fırladı! Sonra büyük bir daire çizerek döndü ve bir çalının içine yumuşakça indi. "Vay canına!" diye bağırdı Pip. "Uçtu! Ama etrafında döndü. Neden?" Mabel düşündü. "Belki kanatlar eşit değildir," dedi. "Hadi onları düzeltelim."

Yuvaya döndüklerinde kanatları kontrol ettiler. Biri diğerinden biraz daha yüksekti. "Bu onu döndürüyor," dedi Mabel. Kanatları bantla ve birazcık yapıştırıcıyla ayarladılar. Pip şans getirsin diye daha fazla yıldız ekledi. "Şimdi mükemmel görünüyor!" dedi. Ertesi gün tekrar denediler. Roket daha düz uçtu, ama yine de sallanıyordu. "Şimdi ne olacak?" diye sordu Pip. "Daha ağır bir uç deneyelim," dedi Mabel.

Minik bir meşe palamudundan yeni bir uç yaptılar. Daha ağırdı ve daha sivriydi. Roket güçlü ve hızlı görünüyordu. "Bu sefer düz uçacak," dedi Pip. Ama fırlattıklarında roket yükseldi ve sonra takla attı. "Hmm," dedi Mabel. "Belki kanatlar artık çok büyük. Hadi onları biraz küçültelim." Kanatları dikkatlice kestiler. Pip heyecanlandı. Her deney onlara yeni bir şey öğretiyordu.

Tekrar denediler. Roket yükseğe ve düz uçtu! Ama sonra bir rüzgâr esintisi onu yakaladı ve bir gölete yuvarlandı. "Olamaz!" diye bağırdı Pip. Bir dalla onu çıkardılar. Kâğıt sırılsıklamdı. "Onarabiliriz," dedi Mabel. Roketi güneşte kuruttular ve yeni bir kâğıt katmanı eklediler. "Belki bir dümen gerekir," dedi Mabel. "Onu sabit tutmak için arkada küçük bir yüzgeç." Pip kabul etti.

Bir yapraktan minik bir dümen yapıp yapıştırdılar. Roket her zamankinden daha iyi görünüyordu. "Hadi deneyelim!" dedi Pip. Tepeye tırmandılar. Pip roketi fırlattı. Yukarı, yukarı, yukarı fırladı ve sonra-vınn!-mükemmel bir yay çizerek uçtu ve çimenlere yumuşakça indi. "Başardık!" diye bağırdı Pip. "Uçtu!" Mabel sevinçle bağırdı. "Ama daha da yükseğe çıkarabilir miyiz?"

Pip ve Mabel farklı dümen şekilleri ve kanat boyutları denediler. Her uçuş yeni bir deneydi. Bazen roket dönüyor, bazen dalıyordu, ama her zaman bir şey öğreniyorlardı. "Daha küçük dümen?" diye sordu Pip. "Daha büyük kanatlar?" diye sordu Mabel. Bir dalla toprağa planlar çizdiler. Roket komik numaralar yapınca güldüler. "Her uçuş bir derstir," dedi Mabel. Pip başını salladı. "Ve her ders onu daha iyi yapıyor!"

Güneşli bir sabah, şimdiye kadarki en iyi roketlerini bitirdiler. Sağlam, eşit kanatları, sivri bir meşe palamudu ucu ve mükemmel küçük bir dümeni vardı. "İşte bu!" dedi Pip. "Hadi onu tepenin en zirvesinden fırlatalım." Her zamankinden daha yükseğe tırmandılar. Rüzgâr hafifti. Pip roketi yükseğe kaldırdı. "Hazır mısın, Mabel?" "Hazırım, Pip!" Kurşun kalemini bir başlangıç bayrağı gibi tuttu. "Üç, iki, bir, fırlat!"

Pip roketi varis gücüyle fırlattı. Gökyüzüne, önceki tüm uçuşlardan daha yükseğe fırladı. Düz ve doğru uçtu, bulutların önünde mükemmel bir çizgi. "Uçuşuna bak!" diye bağırdı Mabel. Roket gökyüzünde süzüldü, ağaçların ve göletin üzerinden geçti ve bir çiçek tarlasına yumuşakça indi. Pip ve Mabel sevinçle bağırarak ona koştular. "Başardık! Gerçekten başardık!"

Birbirlerine sarıldılar. "Takım çalışması hayali gerçeğe dönüştürür," dedi Mabel. Pip gülümsedi. "Ve deneyler bize her şeyi öğretir." Roketi tekrar tekrar fırlattılar, her seferinde uçuşunu izlediler. Bir arkadaş ve biraz merakla her sorunu çözebileceklerini biliyorlardı. Kirpinin kâğıt roketi çayırdaki en iyi roket olmuştu ve Pip'in hayali gerçek olmuştu.

O günden sonra Pip ve Mabel en iyi arkadaş oldular. Yeni roketler yaptılar ve yeni fikirler denediler. Bazen başarısız oldular, ama her zaman gülüp tekrar denediler. "Sırada ne yapalım?" diye sordu Pip. "Kâğıttan bir uçak?" dedi Mabel. "Ya da bir uçurtma?" Pip'in kehribar rengi gözleri parladı. "Hadi deney yapalım!" Ve yaptılar, birlikte, geniş mavi gökyüzünün altında.

Pip roketini yükseğe tutarken küçük mavi atkı esintiyle dalgalandı. Mabel gözlüklerini düzeltti ve gülümsedi. "Bir uçuş daha için hazır mısın?" diye sordu. "Her zaman!" dedi Pip. Roketi fırlattılar ve süzülüşünü izlediler. Bir kez döndü, sonra doğruldu ve uzağa uçtu. "Mükemmel!" diye sevindiler. Ve her uçuşun, her denemenin ve her arkadaşın dünyayı biraz daha harika yaptığını biliyorlardı.

Yani eğer bir gün mavi atkılı küçük bir kirpi ve kırmızı alet kemerli minik bir fare görürseniz, yukarı bakın! Gökyüzüne bir kâğıt roket fırlatıyor olabilirler. Ve unutmayın: takım çalışması, merak ve birçok deneyle en büyük hayaller bile uçabilir. Son.